

מרכז הבנייה הישראלי

מכללת בילדינג - געש

עסקים ולומדים

זוית יהודית אקטואלית לקהילת אנשי העסקים

ראש השנה ■ א' תשרי תש"ע ■ 19 בספטמבר 2009

מתיקות, עונג ושנה חדשה

"כי כל שאור וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה לה" – בדברים אלה מלמדת התורה על יחסה למקומו של הדבש בעבודת האל. על המזבח אין להקריב דבש. איסור זה נתבאר על ידי מבארים רבים כהבחנה יסודית בדבר מקומו של העונג בעבודת ה'. את עבודת ה' שלנו אין אנו מתחילים עם הדבש. אין אדם מתקשר לריבונו של עולם בשל העובדה שהדבר נעים, מתוק, מתיישב היטב על ליבו או מרפא את מחלותיו. יסוד הקשר שבין אדם לאלוקיו הוא האמת היסודית שבקשר זה. האמת אינה תלויה בטעם הדבר – היא עומדת לעצמה, ואף אם היא מרה כזית היא האמת היסודית.

הרב קוק זכר צדיק לברכה ביאר כי זה היה הפגם במעשיהם של נדב ואביהו. הם באו בשערי המשכן ביום חנוכתו בבקשם את העונג והנועם שבהקרבת קטורת שהם עשו בעצמם, ולא הבינו כי קדושת המשכן נובעת בראש ובראשונה מצד האמת האלוקית הגדולה שיש בו. גם בעידן בו עומדת במוקד ההגשמה העצמית, החיפוש אחר ההתחברות, ההכרה באושר כאחד מממדי היסוד של החיים – אנו מקדימים את היסוד הראשוני של קבלת עול מלכות שמיים מצד עצמה לכל מהלך רוחני אחר. ברם, **אין אנו עונים את הדבש ואת העונג**. מקום נכבד לו בשלב השני של עבודת ה'. אנו מבקשים את החיות שבמהלך חיינו, אנו תרים אחר דרכים להבנת דבר ה' ולהזדהות עמוקה עמו, ואנו עוסקים בטעמי מצוות או בדברים אחרים המיישבים את חובותינו על הלב. למעלה מכך, אין תורת ישראל חותרת להקמת עם של נזירים ופרושים. היא לא אסרה עלינו את המגע עם כל הנאות העולם, ולא ציוותה עלינו להתרחק מטוב ארץ ישראל או מפירותיה. להפך, **אנו רואים לאורך התורה כולה את היחס החיובי לשמחה, לטבעיות, לבריאות הרגשית והחזויתית**. התורה כולה מקרינה שמחת חיים, מעורבות עמוקה והנאה מהחיים בהם אנו חיים. אפילו העולם הבא זכרוננו מוצנע בתורה, על אף היותו עיקר אמונה יסודי. התורה פונה אל העולם ולהתנהלות בתוכו היא מכוונת.

למעלה מכך, גם מקומם של האנושיות הפשוטה, של יחסי בין אדם לחברו המושתתים על נעימות ועזרה הדדית, האהבה שבין איש לאשתו ובין אדם לרעהו, הכמיהה לחיים טובים שאינם סובלים מחסרון כלכלי ועוד עניינים אחרים הקשורים בכך – הם חלק בלתי נפרד מעולמה של תורה. על כן, מקום ראוי יש לאכילת "תפוח בדבש", אף שאין הוא מובא על מזבח ה'. לאחר העלייה לבית המקדש נצטוונו "ופנית בבקר והלכת לאוהליך", ובכך לימדה התורה את החיוניות שיש בשיבה לחיים הטבעיים והפשוטים. לאחר התפילה וקבלת עול מלכות שמים שבפתיחת ראש השנה אנו באים כיום אל בתינו ואוכלים תפוח בדבש, כדי לסמן את רצונו ותקוותינו להיות השנה הקרובה שנה מענגת ומתוקה.

בהזדמנות זו אנו מבקשים לכלול את כולם בברכה זו – מבני משפחותינו אנו יוצאים החוצה, ומודעים לאלה שהשנה האחרונה המרה עימם. אנו מבקשים כי כל מי שלא קיבל את שכרו במועד יוכל אף הוא להתענג על השנה החדשה; אנו מבקשים כי כל אלה שנפגעו בטרור יוכלו למצוא נועם ומרפא למצוקותיהם; אנו מבקשים כי אלה אשר סבלו מהתמוטטות המשפחה מאלמות ומפגיעה ימצאו בשנה החדשה יכולת לשקם את האמון שלהם בבני אדם ולבנות את מתיקות הקשר מחדש; אנו מבקשים כי אלה אשר נפגעו בנפול עליהם עולמם הרוחני בראותם את השבר היהודי הגדול ימצאו בשנה הקרובה קירבה מתוקה יותר לדרכה של תורה – **עם כל אלה ועוד רבים אחרים אנו מבקשים להיות שותפים באמונה ובתקווה כי יש באפשרותנו להמתיק מחדש את המציאות, ולעשות אותה טובה יותר ונעימה יותר לכל החיים בתוכה**.

תכלה שנה וקללותיה - תחל שנה וברכותיה. שנה מתוקה.

הרב יובל שרלו

ראש ישיבת ההסדר בפ"ת

וחבר הנהלת ארגון רבני 'צהר'

דברים ואתחנן עקב ראה שופטים כי תצא כי תבוא ניצבים – וילך האזינו

אנו נוקיר ונעריך כל מחווה לתמוך בעמותת צהר
ניתן לתרום באתר www.tzohar.org.il